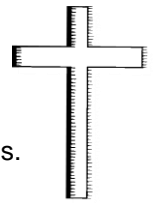

The Lord's Descent into the Underworld

Something strange is happening- - there is a great silence on earth today, a great silence and stillness.

The whole earth keeps silence because the King is asleep.

The earth trembled and is still because God has fallen asleep in the flesh and he has raised up all who have slept ever since the world began.

God has died in the flesh and hell trembles with fear.

He has gone to search for our first parent, as for a lost sheep.

Greatly desiring to visit those who live in darkness and in the shadow of death, he has gone to free from sorrow the captives Adam and Eve, he who is both God and the son of Eve.

The Lord approached them bearing the cross, the weapon that had won him the victory.

At the sight of him Adam, the first man he had created, struck his breast in terror and cried out to everyone: "My Lord be with you all." Christ answered him: "And with your spirit."

He took him by the hand and raised him up, saying: "Awake, O sleeper, and rise from the dead, and Christ will give you light."

I am your God, who for your sake have become your son. Out of love for you and for your descendants I now by my own authority command all who are held in bondage to come forth all who are in darkness to be enlightened, all who are sleeping to arise. I order you, O sleeper, to awake.

I did not create you to be held a prisoner in hell. Rise from the dead, for I am the life of the dead. Rise up, work of my hands, you who were created in my image.

Rise, let us leave this place, for you are in me and I am in you; together we form only one person and we cannot be separated.

For your sake I, your God, became your son; I, the Lord, took the form of a slave; I, whose home is above the heavens, descended to the earth and beneath the earth. For your sake, for the sake of man, I became like a man without help, free among the dead. For the sake of you, who left a garden, I was betrayed to the Jews in a garden, and I was crucified in a garden.

See on my face the spittle I received in order to restore to you the life I once breathed into you.

See there the marks of the blows I received in order to refashion your warped nature in my image.

On my back see the marks of the scourging I endured to remove the burden of sin that weighs upon your back.

See my hands, nailed firmly to a tree, for you who once wickedly stretched out your hand to a tree.

I slept on the cross and a sword pierced my side for you who slept in paradise and brought forth Eve from your side. My side has healed the pain in yours. My sleep will rouse you from your sleep in hell. The sword that pierced me has sheathed the sword that was turned against you.

Rise, let us leave this place. The enemy led you out of the earthly paradise.

I will not restore you to that paradise, but I will enthrone you in heaven.

I forbade you the tree that was only a symbol of life, but see, I who am life itself am now one with you. I appointed cherubim to guard you as slaves are guarded, but now I make them worship you as God.

The throne formed by cherubim awaits you, its bearers swift and eager.

The bridal chamber is adorned, the banquet is ready, the eternal dwelling places are prepared, the treasure houses of all good things lie open.

The kingdom of heaven has been prepared for you from all eternity."

- *From an ancient homily for Holy Saturday*

St. Cyril of Alexandria -

"He took what was ours to be his very own so that we might have all that was His."

Christ shared in our death, so we could share in His life.

He died with us, so we could rise with Him, so we could rise into true life, authentic life; life with Him, without end.

No longer helpless creatures, trapped by sin and death, but rather transformed into the children of God,
resurrected into the life and joy of Christ.

Πρόσωπα - καθρέφτες της Μ. Εβδομάδας

Ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα λειτουργεῖ ὡς ἓνα πνευματικό καρδιογράφημα, ὡς ἓνας ἄλλος καθρέφτης τοῦ βαθύτερου ἑαυτοῦ μας. Τά διάφορα πρόσωπα τῆς ἱστορίας τοῦ Πάθους τοῦ Κυρίου μᾶς προκαλοῦν νά δοῦμε τολμηρά καί ταπεινά τή δική μας στάση καί σχέση μαζί Του.

Κυριακή τῶν Βαΐων. Νήπια: Οἱ ἀθῶες ψυχές πού δέν ντρέπονται νά ἐκδηλώσουν τήν ἀγάπη τους πρὸς τόν Χριστό, ἀλλά αὐθόρμητα χαίρονται καί πανηγυρίζουν κάθε φορά πού συναντοῦν τόν Χριστό στή ζωή καί καθημερινότητά τους.

Ἰουδαῖοι ζητοκραυγάζοντες: Τραγικοί ἄνθρωποι. Πόσο ἐπικίνδυνος μπορεῖ νά εἶναι ὁ ἐνθουσιασμός, ἀφοῦ μπορεῖ στο τέλος νά καταλήξει νά σταυρώσει τόν Θεό. Ἐπιφανειακοί ἄνθρωποι, εὐκόλα παρασυρόμενοι. Σταυρωτές. Ἀλίμονο!

Μητέρα υἱῶν Ζεβεδαίου: Ζητά ἀπό τόν Χριστό κρυφά νά δοξάσει μαζί Του τούς υἱούς της. Παρεξήγηση τῆς σχέσης μέ τόν Θεό. Δόξα χωρίς Σταυρό. Ἀνευθυνότητα, ὑποκρισία. Θεωροῦν τήν σχέση μέ τόν Θεό συμφεροντολογική καί ἀποκλειστικά προσωπική ὑπόθεση. Ὁ Θεός ἀπογοητεύεται.

Ἰούδας: Προδοσία. Κάθε φορά πού ὁ Θεός ἀπογοητεύει, σπεύδουν νά τόν προδώσουν μέ ἄλλο τρόπο, ἐσωτερικά. Γιατί ὁ Θεός δέν τούς χαρίζει ὅ,τι αὐτοί θεωροῦν σωστό, δίκαιο καί ἀναγκαῖο. Ἡ διότι τούς πῆρε αὐτό ἢ αὐτόν ἀπό κοντά τους, ὡς βάρβαρος καί ἀνελέητος, γεγονός ἀπαράδεκτο γι αὐτούς. Βλασφημία.

Πέτρος: Οἱ πολλά ὑποσχόμενοι καί ἀπόλυτα σίγουροι μέ τόν ἑαυτό τους. Δυναμικοί μέν ἀλλά καθόλου διατεθειμένοι νά πεθάνουν γιά τόν Χριστό. Μεγάλα λόγια, χωρίς ἀντίκρουσμα. Ψευδοηρωϊσμοί τῆς δεκάρας. Ὁ Χριστός μᾶλλον θέλει ἐργάτες μέ διάθεση θυσίας. Ὡστόσο, μετανοημένοι, μποροῦν νά γίνουν μεγάλοι ἀρχηγοί τῆς πίστεως.

Πόρνη: Ἡ ἐλπίδα ὅλων. Ἀμαρτωλοί ἄνθρωποι, μίζεροι καί εὐτελεῖς μέσα στήν κατάντια τους. Βρίσκουν, ὅμως, τελικά τόν δρόμο γιά τόν Χριστό. Εἰλικρινής ἢ μετάνοια. Πηγάζει ἀπό καρδιά πού ἀγαπᾷ πολύ τόν Κύριο. Κι ὁ Χριστός ἀγαπᾷ πολύ τέτοιους ἀνθρώπους. Ἔχουν ἀγία ταπείνωση, πολλή ἀγάπη καί μεγάλη δύναμη ἀλλαγῆς.

Πιλάτος: Προτιμοῦν τά καλά τούς ἔχοντα, τή βόλεψή τους, τήν θέση τους παρά νά ὑπερασπιστοῦν τήν ἀλήθεια καί νά ὁμολογήσουν πίστη στόν Χριστό. Ἀδιαφοροῦν καί νίπτουν τᾶς χεῖρας τους μπροστά στήν πρόκληση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ ἀλλά καί κάθε ἀλήθειας γιά τή σωτηρία τοῦ ἄλλου. Φοβοῦνται νά ἀντικρύσουν τήν ἀλήθεια. Ἀκοῦν περισσότερο τόν ὄχλο παρά τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ στή ζωή τους. Μέ τήν εὐθύνη καί ἐγκρίσή τους μποροῦν νά γίνουν τεράστια ἐγκλήματα.

Σίμων ὁ Κυρηναῖος: Σηκώνει τόν Σταυρό μαζί μέ τόν Χριστό. Ὅποιος ἀκολουθεῖ τά χνάρια τοῦ Χριστοῦ, σηκώνει καί λίγο ἀπό τό βάρος τοῦ Γολγοθά. Χαρά σέ ὅσους ἀπρόσμενα ἢ πρόνοια τούς ἔφερε σέ αὐτό τόν ρόλο. Θά μνημονεύονται γιά πάντα.

Ἐκ δεξιῶν ληστής: Οἱ ἀληθινά ἔξυπνοι ἄνθρωποι. Προλαβαίνουν τήν τελευταία στιγμή νά περάσουν μέσα ἀπό τήν χαράματα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καθόλα ἐντιμοί μέ τήν παραδοχή τῆς ἀμαρτωλότητάς τους, δέν ἐπηρεάζονται ἀπό τόν φαινομενικά ἀδύνατο Θεό, ὁμολογοῦν τόν Χριστό ὡς τόν ἀληθινό Θεό τους καί θέλουν πολύ νά σωθοῦν.

Ἰωάννης: Ὁ ταπεινός ἄνθρωπος τῆς καρδίας. Πιστός πάντα στόν Χριστό, ἀθόρυβος καί σταθερός. Γίνεται δεύτερος υἱός τῆς Παναγίας. Ὁ Χριστός χαρίζει σέ αὐτόν βάθος θεολογίας καί ὁρασης τῶν μελλόντων.

Μυροφόρες: Ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ. Τολμοῦν νά εἶναι μέ τόν Χριστό ἀκόμα καί ὅταν ὅλα καί ὅλοι τούς ἀπειλοῦν. Ἀψηφοῦν κάθε κίνδυνο κι ἄς φαίνονται στά μάτια τῶν ὑπολοίπων ἀνόητοι καί ἀδύνατοι. Ἀνταμείβονται μέ τή θέα τῆς Ἀνάστασης.

Θωμάς: Ὁ καλός ἄπιστος. Δέν πιστεύει ἐπειδή δέν θέλει, ἀλλά ἐπειδή ποθεῖ πολύ τόν Θεό. Δέν εἶναι ὅλοι οἱ ἄπιστοι τό ἴδιο. Ἄπιστοι Θωμάδες ὅσοι εἶναι ἔτοιμοι νά ὁμολογήσουν, «ὁ κύριός μου καί ὁ Θεός μου». Γενικά ἄπιστοι ὅσοι ἀρνοῦνται πεισμωδῶς χάριν ἀντίδρασης καί λογικοκρατίας ἢ γιά νά δικαιολογήσουν τήν ἠθικά ἀχαλίνωτη ζωή τους.

Γενικά κάθε βῆμα καί στάδιο τοῦ Πάθους μᾶς βρίσκει ἀντιμέτωπους μέ πολλές προκλήσεις αὐτοκριτικῆς. Πέρα ὅμως ἀπό τά ἐπιμέρους, αὐτό τό ἴδιο τό Πάθος τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἀπόλυτη πρόκληση αὐτοκριτικῆς. Πόσο ἀληθινά ἀγαπᾷ τόν Θεό, πόσο πραγματικά ἀξίζω τῆς θυσίας καί ἀγάπης Του;

Γιώργου Κυπριανοῦ

Πηγή: <http://isagiastriados.com>

